

Boekbespreking: Wiskunde met verve

Tijdens een etappe van het Pieterpad deed ik een gehucht aan waar een verre kennis moest wonen. Ik betrad aldus een eenvoudige woning en bespeurde daar een voorliefde voor de regelmatige zeshoek. Die werd zichtbaar in tafel, muurprent en wandcontactdoos.

De recente renovatie van onze tuin, die nu zeshoekige grasperken, zeshoekige borders en zeshoekige terrassen heeft, zat me nog in het bloed (we waren ooit verrukt aan zeskantige tegels begonnen en weten nu hoe een obsessie ontstaat). Het laat zich nauwelijks raden waarover zij spraken, die twee daar op dat hek, in dat gehucht. Kortom, voorliefdes leiden tot herkenning en gelukzaligheid.

Wat is nu zo aardig in het boekje *Wiskunde met verve*: het begint met schittering, met geraakt worden, met verwondering, met de ontdekking van een bron. Onontkoombaar leidt die tot fris water, levend water, en het is niet teveel gezegd dat die tot een fontein kan worden, in jezelf.

Een beeld is een uitdrukking van een gevoel of een idee. Oppervlakkig bezien spreekt een beeld je misschien niet zo aan (die stomme beelden), maar als je een geheim vermoedt, een verborgen rode draad, dan ga je zoeken en je rust misschien niet eer je die gevonden hebt.

Van der Blij helpt een beetje zoeken en nodigt uit tot een persoonlijke vormgeving van de wiskundige vondst, tot een eigen vertaling ervan.

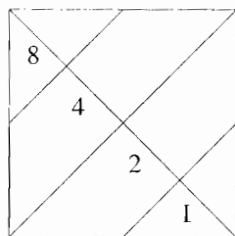
Een voorbeeld daarvan zie je hiernaast: 16 vierkantjes, in carré genummerd van 0 tot en met 15, worden min of meer zwart-wit gezien volgens het tweetalig stelsel.

0	1	2	3
4	5	6	7
8	9	10	11
12	13	14	15

Dat gaat zo:

Elk vierkantje bestaat uit 4 stroken die onder de hoofd-diagonaal de nummering 1, 2, 4, 8 krijgen.

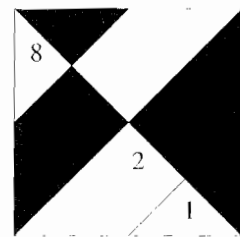
Van elke strook wordt de helft zwart gemaakt. Dat kan op 16 verschillende manieren.

Een van die manieren is afgebeeld. De leesbare getallen leggen het nummer van het vierkantje vast, dus de positie in carré. Het voorbeeldvierkantje komt dus op positie 11.

En daarna is het geen kunst meer.

Of, wordt de kunstenaar in je een beetje wakker?

Er zit een aardig hoofdstukje bij dat computerkunst aanmoedigt. Zelfs ik heb het gevoel dat ik daar wel in wil duiken, ik volg momenteel op school immers een wekelijks computertraininkje om mijn zelfvertrouwen op te krikken. Het oogt niet ingewikkeld en mijn kunstzenuw ligt inmiddels bloot. De schrijver heeft het meermalen fijntjes over 'de smaak te pakken krijgen', welaan dan, ik durf wel.

In een volgend hoofdstuk wordt de lezer aangemoedigd om een kunstenaar te kiezen en diens werk te bestuderen, of om een stroming in de kunst te kiezen en die te onderzoeken. Het barst van de vriendelijke tips, op een heel open manier. Na gedane arbeid is het goed presenteren. Daarmee sluit de schrijver het boekje af.

De laatste pagina draagt nummer 52, het is dus een dun boekje en je hoeft er geen 52 weken aan te werken. Hoewel, misschien ontdekt de lezer wel zoveel aardigs dat ie van z'n lang-zal-ze-leven niet meer ophoudt.

Een prima boekje voor leerling en docent, een goede openingszet op het schaakbord van de serie *Keuzeonderwerpen Wiskunde voor de Tweede Fase*.

En wat mijn voorliefde voor zeshoeken betreft, er kan best nog iets heel nieuws groeien, hoor. In ieder mens schuilt een kunstenaar: een beetje schittering in de ogen is het begin

Anne Zijlstra

Titel: *Wiskunde met verve*
Auteur: F. van der Blij
Uitg.: Wolters-Noordhoff
ISBN: 90-01-83300-4
Prijs: f 22,-